

INDO PRIVÉ

98 EDITIE: AUG 2016

LAATSTE ACTUELE NIEUWTJES VAN CELEBRITIES EN NON CELEBRITIES UIT DE INDISCHE GEMEENSCHAP

Indo Privé is een onafhankelijk niet politiek georiënteerd blad, dient uitsluitend het wel en wee van de Indische gemeenschap en zijn sympathisanten.

De redactie neemt geen enkele verantwoording voor de ingezonden stukken maar zal zo nodig de reacties naar de verantwoordelijke personen toe sturen.

Het is niet toegestaan om zonder schriftelijke toestemming van de rechtmatige eigenaar of webmaster artikelen en/of publicaties van deze website te dupliceren, of te verspreiden

Covers(1)

Oude hits nieuw leven inblazen of te wel nummers coveren heeft in de muziekindustrie een lage status. Men vindt het vaak iets tweederangs, voorbehouden aan top 40- en bruiloften- en partijenbandjes. Ik deel deze mening niet daar ik menig muzikant prachtige vertolkingen heb horen geven van bestaande nummers. Sommige van deze heruitgebrachte songs hebben zelfs de status van popklassieker bereikt.

Ook de mythe dat de originele uitvoering altijd de beste uitvoering is wordt door menige uitzondering gelogenstraft. Er zijn voorbeelden dat een coveruitvoering de oorspronkelijke versie qua succes mijlenver achter zich laat.

Kampioen op dit terrein is zonder enige twijfel JOE COCKER, die met covers grote successen boekte zoals b.v. met The Letter (The Box Tops), You're so beautiful (Billy Preston), Delta Lady (Leon Russell), Summer in the city (Lovin' Spoonful) Have a little faith in me (John Hiatt) en

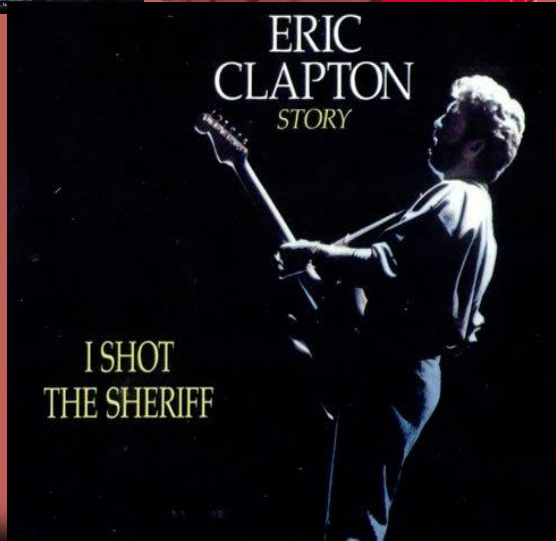
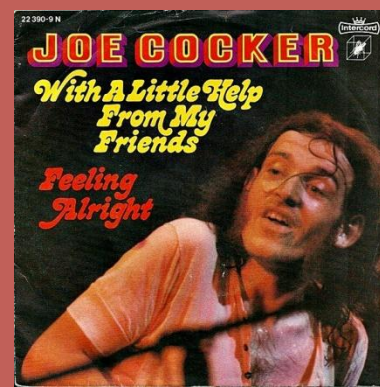
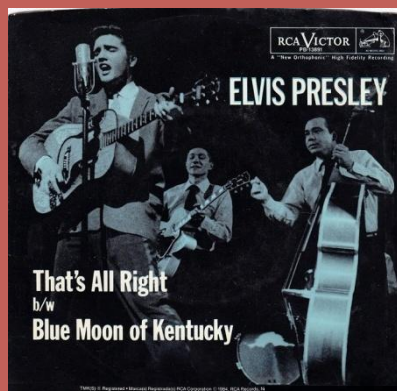
With a little help from my friends (Beatles).

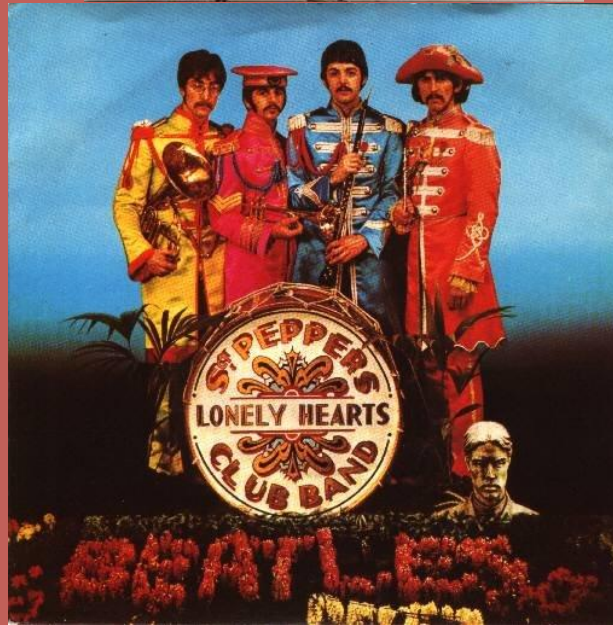
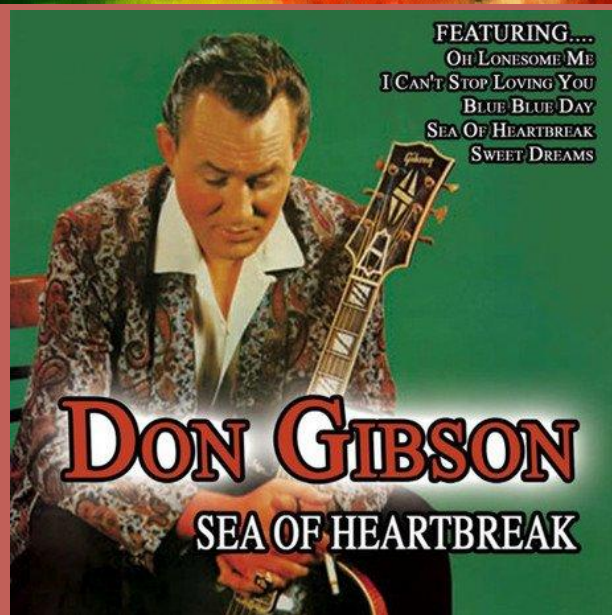
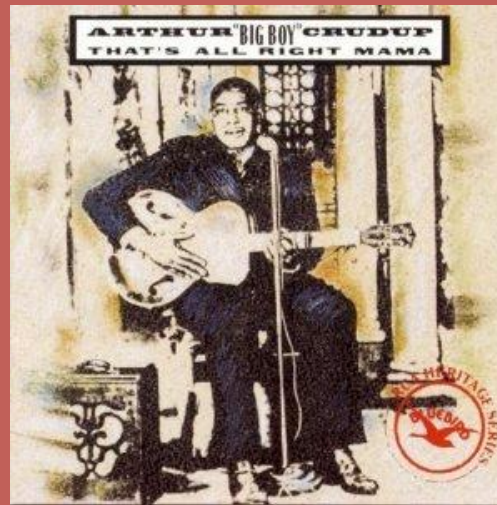
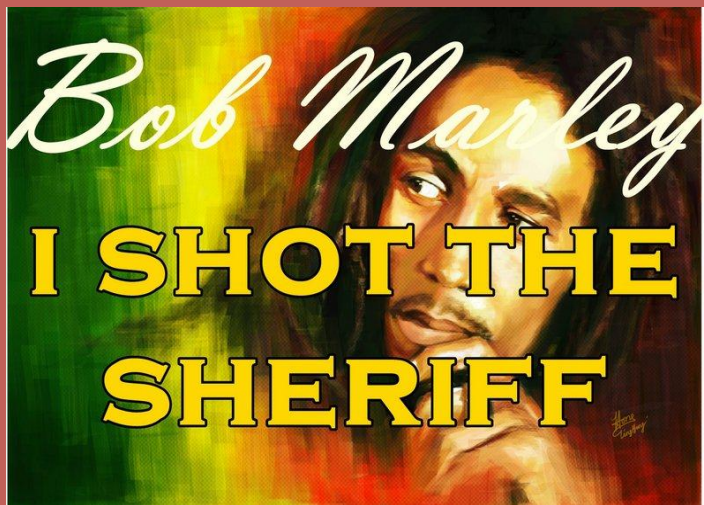
Covers(2)

Maar ook andere grote namen wisten met reeds bestaande nummers grote successen te behalen.

ELVIS PRESLEY	(1957)	That's all right Mama	Arthur Crudup	(1946)
RAY CHARLES	(1962)	I can't stop loving you	Don Gibson	(1957)
ARETHA FRANKLIN	(1967)	Respect	Otis Redding	
JOE COCKER	(1968)	With a little help of my friends	Lennon/McCartney	(1967)
ERIC CLAPTON	(1974)	I shot the sheriff	Bob Marley	
LINDA RONSTADT	(1977)	Blue Bayou	Roy Orbison	
	(1963)			

Covers(3)

Het bewijs dat deze opnieuw uitgebrachte nummers altijd weer opduiken in lijsten zoals b.v. de TOP 2000 doet vermoeden dat zij voor altijd zullen blijven schitteren aan het firmament van de popmuziek.

Hans de Wekker

Beste Amerindo's

Vorig jaar kreeg ik van meneer René Creuntzburg een verzoek om een lied te schrijven voor en over de Indo's in het algemeen.

Voelde me zeer vereerd en vroeg mijn grote steun en toeverlaat op muziek gebied Danny Pattinama om advies. "Gewoon doen", was zijn antwoord. Je staat nog nèt op de eerste trede van een oneindig hoge ladder dus je valt nooit diep.... dus gaan!

Mag ik me even voorstellen: Mijn naam is Armand Filon, ben gepensioneerd maar altijd druk bezig vanwege mijn vele hobby's, waaronder liedjes schrijven.

Altijd optimistisch, kan tegen kritiek maar het moet wederzijds zijn, nog maar 71 jaar jong èn nooit te oud om te leren toch!

In Nederland kennen velen me vanwege het maken van decors voor evenementen en Pasar Malams.

Voelde me zeer vereerd dat ik in 2002-3 en 2004 het decor voor de Indorock U.S.A Reunion mocht uitvoeren met hulp John Souisay, Buddy Pieters, Jim Floretinus en anderen van sponsor Bob & Renie Serlee in Chino Cal.

In 1997 begon ik met het schrijven van liedjes **op verzoek** van mijn vrouw Renee nadat ik voor haar 50e verjaardag een danklied schreef voor haar goede zorgen: Bunch of Roses.

Helaas niet lang daarna ontviel ze me en met haar in gedachte ben ik toen begonnen en ging het met **haar hulp** van boven van zelf.... tot mijn, en ieders verbazing.

Het viel niet mee zoals ik gauw merkte, om in de Indische muziekwereld als Indo geaccepteerd te worden als je zelf geen muzikant ben. Kon 3 accorden en als ik speel is mijn flat ongedierte vrij!

Gelukkig had ik Danny, die de moeite nam iets van mijn primitieve melodietjes vals èn altijd uit de maat iets te maken, hij doorzag de eenvoud van de melodiën en de eerlijkheid van mijn teksten die diep uit mijn hart kwamen vanwege mijn levens bagage èn NIET te vergeten de support van onderstaande vrienden en later mijn huidige vrouw Eveline.

Ons eerste opzet voor deze CD was met vele muzikanten uit de Indowereld gezamenlijk iets te maken, maar vanwege financiën hebben we het terug moeten draaien naar enkele goede muziekvrienden lekker gezellig thuis in Danny's homestudio opgenomen in huiselijke sfeer met o.a. Eddy Chatelin, de JavaGuitars met Ben Poetiray, Hans Bax, Ben Peea en Daan Hoyer, Edu Schalk, Stella Makadoero, Arie Mosies, Ed & Patty Crawford, Rob de Groot met zoon Marcel en vriend Hans Krijgsman, Danny Everrett, Riem de Wolff, Erick Eisenring en trio BoDiRi. De Amerindo's worden vertegenwoordigd door Don Sigarlakki, Menno van de Veen, Buddy Pieters met Ron Vodegel, Henri Solikhin, met hulp van Rodney Durand die via internet mee deden. Ook een opname van de helaas reeds overleden Dale Gelsing als aandenken die net voor zijn overlijden mijn song opnam.

Beste Amerindo's

De soundtracks waarmee Don & co en Eddy en Stella mee moesten doen "Homeland" en "Blik in de ogen" zijn een spontane bijdrage van een kampongmuzikant uit Maleisië die ik steun. Het loopt soms niet zoals het moet maar kon zijn medewerking niet weigeren omdat hiermee zijn dankbaarheid uit dat ik hem steun. Ook de muzikanten hebben het als lief aanaanvaard. geweldig toch dit respect.

Vandaar ook een song van me, "Gratitude is a flower, that in few gardens grows" helaas....

De titel van de CD heet: Tjampoer Adoek, de naam zeg het al een ware mix van rustige Country, Rock, Poco-Poco en Nederlands talig over ons zo vaak beschreven geboorteland nu Indonesië.

U kunt er op poco-poco, jiven, romantisch dansen, weg sluimeren en luisteren naar "**We are one Family**" met zijn feiten over de geschiedenis van ons geboorteland.....

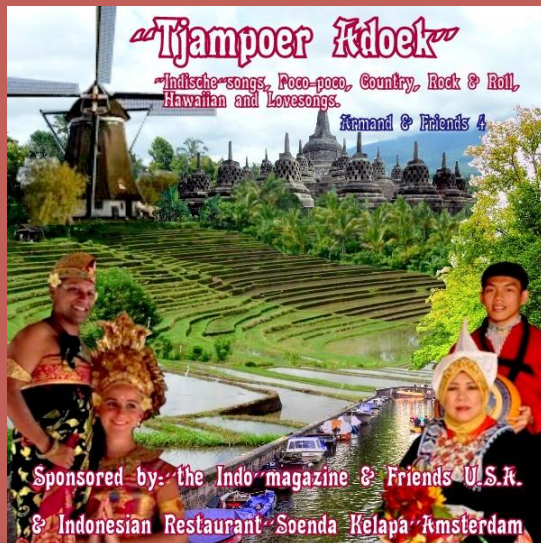
Voor dit lied echter, acht ik uitleg nodig voordat U denk... "**wat een taalgebruik**, kan het niet minder"???? **Nee....** helaas om de volgende redenen:

Een man van pas 86 vroeg mij eens aandacht te schenken van **de andere kant van de medaille** daar de mooie kant van de Tempo Doeloe is genoeg bezongen.

Van het één kwam ik op het andere en vooral de onvergetelijke tere punten ervan kwamen boven.

Tijdens de Indische herdenking dagen komen vooral de laatste jaren steeds meer Indië gangers en vooral bekende Nederlandse sympathisanten hun gal voor de camera uitspugen over vooral het falen van de Nederlandse overheid, niet alleen toen maar nog steeds heden ten dage.

Dus het leeft nog zeker.... en het blijkt hoe weinig jongeren hiervan nog steeds iets afweten helaas.

Heb ouderen, in de leeftijd van 75 tot in de 90 jaar gesproken en gevraagd wat hun leuke en minder leuke ervaringen waren na dat ze hun geboorte land hadden (moesten) verlaten. Ik was verbaasd hoeveel bitterheid naar boven kwam vooral bij de ouderen die hun verhaal deden.

Veel heb ik ook gesproken met de helaas veel te vroeg overleden Ruud Sellier op Bali toen ik daar vorig jaar was. Hij runde een stichting om de berooide ouderen tussen wal en schip geraakt, financieel te helpen.

Heb de song uit positieve oogpunt toch "We are One Family" genoemd, ondanks sommigen er andere ideeën over hebben. Heb een paar boeken gekocht oa: "Indisch Verdriet" van dr. H.T.A Bussemaker en "Vergeten door het Vaderland" van Wilma van Maten, wat ik U zeer aanbeveel, om er dingen uit te halen voor mijn lied. Zelf was ik ook maar net zes toen ik naar Nederland ging en van (pleeg)ouders hoorde ik, zoals velen van U, **helemaal niets** van wat zich had afgespeeld in het bijna altijd zo mooie beschreven Nederlands-Indië. Ook zij hadden hun oudste zoon verloren in de Bersiap tijd door Pemuda's en ik heb mijn biologische moeder vlak na mijn geboorte verloren vandaar dat ik door hen ben geadopteerd en me tot mijn 21e jaar de naam Armand Pasman droeg.

Eén regel, zult U meteen opvallen, dáár heb ik zowel lof en in veel mindere mate afwijzingen over gekregen. Pas na mijn uitleg had met er in de meeste gevallen begrip voor.

Het is een bekend kreet, gezegde of hoe het ook noemen wil, uit eind jaren 40 begin jaren 50. Enkelen wisten deze spreuk zich nog terdege goed te herinneren. Houd U vast...

Rood-Wit- Blauw, je heb ons "verneukt" maar we bleven je trouw....!!!!

Deze regel heb ik gebruikt in het gesproken stuk van het lied. Om Stella en Patty die dit op zich namen te behoeden als vrouw zijnde deze -doodzonde- voor te lezen, heb ik het zelf ingesproken.

Mocht U willen reageren, graag: eveman3945@gmail.com, wordt beantwoord 100%!

Heb het gebruikt: ten eerste omdat het de **harde** waarheid was, vooral voor die vele Indische Nederlanders die dit aan den lijve hebben ondervonden en **nu nog** vaak creperen in de sloppen, achterbuurten, ja soms onder bruggen en kampongs in Indonesië, geheel aan hun lot overgelaten **al 70 jaar lang!!!**...en dan heb ik nog niet eens over de duizenden belazerde Molukkers die voor het vuur gingen voor de zelfde Rood-Wit en Blauw .

Het vele onnodige bloedvergieten voor de zelfde driekleur, om o.a behoud van de kolonie, en de niet goed te praten acties en slachtoffers door de Pemuda's, is dat niet erger dan het woord "verneukt" te gebruiken wat nota bene een slogan of hoe het ook noemen wil, in die tijd **geboren en ontstaan door de feiten!** Met het woord veranderen of verbloemen vernietig je het gezegde.

Je verandert "Ben ik van "Dietse"(Duitse) bloed toch ook niet in "Hollands bloed " in het Wilhelmus ofschoon dat voor de meeste Nederlanders veel mooier zal klinken" na '40-'45.

Wat voor taalgebruik kom je vaak de Tv tegen. maar niemand hoor je er over...**dus deze regel draag ik op aan de vele landgenoten die het slachtoffer zijn geworden van Nederlandse overheid toen!!!**

Ik hoop dat U er begrip voor kunt opbrengen dat ik deze spreuk voor hen in herinnering hou.

Wat er meer dan dat liedje bewuste liedje op de CD staat?

Een song eigenlijk voor Ruud en Leida Sellier's stichting "Help de Indischen in Indonesia" geschreven.

Nu Leida , begrijpelijk , niet meer de kracht bezit dit voort te zetten, heb dit lied herschreven voor Stichting Halin, U aller bekend, die zich al jaren inzet voor de zelfde doelgroep. Geweldig!

Ook dit lied bevat alleen maar feiten, en geen "on nette" woorden en gezongen door Stella Makadoero , Eddy Eddy Chatelin en moi....

De CD begint met mijn danklied aan mijn helaas overleden favourite zanger tekstschrijver Merle Haggard, R.I.P Merle, gezongen door één van de bekendste Indorockers..dus gewoon de Cd bestellen.

René Creuntzburg, hartelijk dank voor Uw aanbod en U me dat toevertrouwde.

Mijn muziekvrienden en mijn persoon hebben met heel veel plezier aan dit project gewerkt, vooral mijn dank aan Danny Pattinama die ondanks gezondheid klachten de spil was voor de tot stand koming van deze CD en natuurlijk de Indo vrienden met hun donatie voor de onkosten ervan.

Met de hoop dat U deze CD zult bestellen en daarmee ook Uw informatie blad de Indo ermee wil steunen verblijf ik mijn vriendelijke groet, namens alle muzikanten .

Armand Filon

Lezersrubriek

Hallo Woody,

Annie en ik hebben een paar dagen het zonnige zuiden gelaten voor wat het was en voor een paar dagen was de PMB ons "thuisland".

Altijd leuk oude kennissen te ontmoeten na jaren,

veel optredens te mogen zien en ook horen. Sommige waren goed andere minder goed maar wij hebben met volle teugen mogen genieten van jullie formidabele optredens en vooral performance en entertainment.

Jullie staken weer met kop en schouders boven het hele gebeuren uit. Tekst van een fan hi hi.

Chris is een echte aanwinst ik ken hem nog van Massada ook de bassist vind ik een goede zanger

Kort om ons gezelschap had geen spijt van het bezoek

Het was leuk Eddy nog even gesproken te hebben. Heren van stand ga zo door.

Groetjes ook aan de rest van de band,

Wil en An

P.s. Bedankt voor Look at Us

=====

Lieve mensen,

Langs deze weg wil ik iedereen hartelijk bedanken voor de overweldigende hoeveelheid felicitatie's voor mijn 76ste verjaardag in de vorm van kaarten, telefoons, e-mails en FB, want het is bijna niet te doen om het persoonlijk te bedanken.

We zijn net thuis, Evelyn en ik hebben een gezellige dag gehad en genoten van het mooie weer. Nogmaals vele dank, Super hoor. Gr. en liefs E & E

Alvast bedankt voor de felicitatie's lieve mensen, maar ik ben pas morgen 21 juli echt jarig

**Zeg wat vaker, "ik hou van jou "
Of, "ik vind je lief", echt waar
Geef wat vaker ook een knuffel
Dat is zo'n waardevol gebaar**

Column van Drs. W. Brunings (1)

Het blijkt, dat er tegenwoordig nog veel jongeren zijn, die geïnteresseerd zijn in de geschiedenis van het fenomeen "R&R" uit de eind jaren50-begin 60. Vooral als het verteld wordt door mensen, die deze periode nog bewust hebben meegemaakt en nog steeds beleven hoe dit genre zich heeft ontwikkelt tot het in de marge van de mainstream verwaterde. Er worden tegenwoordig, vooral uit de Indisch "culturele" hoek, klinkt er de laatste tijd een opportunistische kreet om deze sinds 1981 met de etno-centristische benaming Indorock omgedoopte rock&roll, "over te dragen"aan volgende generaties.

"Is deze stijl na meer dan een halve eeuw ooit nog te kopiëren ?", kan men zich afvragen. en..wie is er zo zelfgenoegzaam om die taak op zich te nemen?

"Zijn Chuck Berry, Jerry Lewis, Buddy Holly, Gene Vincent en al die echte grondleggers van de R&R echt te kopiëren?", is de wedervraag. Lijkt mij in ieder geval geen gemakkelijke opgave. Natuurlijk kan, door de ontwikkeling van allerlei media, elk kind tegenwoordig de riedeltjes noot voor noot na spelen, maar de emoties uit de 50ties zijn niet uit internet te plukken. Muziek is toch emotie zegt men.

De indorock werd destijds in Nederland beoefend, in een tijdperk vlak na de Tweede Wereldoorlog . In een tijd waarin de jeugd zich maar net een Fongers kon permitteren, in een tijd waar bv. een reis naar München of Brussel bijkans een reis naar de maan leek. Welke jongeling was er toen al in het bezit van een auto? Een Puch was al het hoogst haalbare.

De R&R vierde hoogtij in Nederland in een tijdperk, waarin de synthesizer science fiction was, in een tijd waarin je equipment uit gitaar, snoer, plectrum en als je geluk had een 35 watt eigenbouw buizen- versterker bestond, die je achter op je fiets bond en hoopte ongedeerd en op tijd in de plaatselijke kroeg aan te komen. In een tijdperk waarin een elektrische basgitaar een zeldzaamheid was, in een tijdperk waarin TV een achtste wereldwonder was. In een tijdperk van Koude oorlog, Drees, Wiederaufbau, Wiedergutmachung, Trümmerfrauen en Schlüsselkinder, in een tijdperk van nozems in Nederland en in Duitsland Halbstarken. Adolescenten begonnen net in opstand tegen het establishment te komen. R&R was een weerspiegeling van deze opstandige houding. Rebellie was de emotie waar uit de oer- R&R uit eind 50er/begin 60er jaren geboren werd. Van rebellie is tegenwoordig nog weinig meer te merken.

Column van Drs. W. Brunings (2)

De echte hoofdrolspelers (niet die zelfbenoemden) waren hoogst verbaasd, toen ze ineens van verzamelaars hoorden, dat ze al die jaren geen R&R maar "Indorock" ten gehore gebracht hadden. Het blijkt, dat deze "geuzennaam" pas ingevoerd is, nadat de R&R allang een zachte dood gestorven was (eind 1962 begin 63). De beatmuziek gaf de doodsteek.

De "rockdino's" hebben tot de "naamsverandering" in de veronderstelling geleefd, dat ze "gewoon" de Amerikaanse R&R, met wisselend succes, redelijk tot goed konden imiteren. Het grappige is, dat zelfs deze hoofdrolspelers tegenwoordig, tot groot verdriet van puristische verzamelaars, niet meer in staat zijn de zo veel besproken stijl zo te brengen als het meer dan een halve eeuw geleden, geklonken moet hebben. Wij stonden niet de hele nacht met een gitaar in onze nek op een been te balanceren. Dat deden Afro Amerikaanse gitaristen al jaren al voor de R&R opkwam. Deze pogingen tot overdracht, zullen, zoals jullie zien, dus op problemen stuiten.

De sociale, economische en emotionele achtergronden van de 50ties en begin 60ties werden in de rebelse R&R tot uitdrukking gebracht. Meer smaken zijn er helaas niet.

De emoties, van arme sloebers overdragen aan een generatie, die met modieuze scooters of blitse cabrio's, I-Pad, de duurste randapparatuur naar een gig gaan (het is ze van harte gegund) zou op de eerste plaats een reis naar de emoties van de vorige eeuw betekenen.

Als ik zou beweren, dat ik in staat zou zijn, zo'n project tot een goed einde te kunnen brengen, zou ik wel van goede rock huize moeten komen, of.. aan chronische zelfoverschatting lijden, of ter meerdere glorie van mezelf een hele generatie een rad voor ogen draaien.

Tegenwoordig heb je tientallen mediators en coaches nodig om te proberen succes te boeken met de artistieke projecten waar je mee bezig bent.

Vroeger stond je er overal alleen voor met alle, soms desastreuze, gevolgen van dien.

Gelet op onze kalenderleeftijd wordt ons vaak gevraagd: "Hoe lang willen jullie zelf nog doorgaan?". Wie zal het zeggen, maar elke artiest zou, tenzij hij of zij weigert de realiteit onder ogen te zien, op een gegeven moment tot het inzicht moeten komen, dat zijn of haar publiek gereduceerd is tot een heel klein wereldje. Op dit punt moeten alle alarmbellen gaan rinkelen. De Stones zijn een gunstige uitzondering hierop, maar die hebben dan ook een gigantische aanhang. Je kunt of het bijltje erbij neergooien of je gaat drastisch veranderen. Daarvoor is echter veel moed, originaliteit en creativiteit nodig.

Copyrights

Serge Markx Van Cohen tot Wiegel Een eeuw Amsterdam

- Overhandiging van het eerste exemplaar aan oud-vice premier en Commissaris van de Koningin Hans Wiegel.

- Serge Markx en René de Milliano

- nodigen u van harte voor de presentatie uit in de

- Stadsboekwinkel [Stadsarchief], gebouw De Bazel,

- Vijzelstraat 32, 1017 HL.

- Contact en alle info: rdemilliano@gmail.com, 072 515 0771.

- Presentexemplaren voor betrokkenen en pers liggen klaar.

- Van Cohen tot Wiegel. 128 pp, 17 x 24 cm, C= 14,50.**

- Deze bundeling van interviews die Serge Markx

- maakte voor de Westkrant en Ons Amsterdam

- voert ruim tien jaar terug in de tijd en bijna

- honderd jaar in het collectieve geheugen.

- Het oudste, met Maarten van Roozendaal, is

- nog van voor de moord op Theo van Gogh in 2004:

- 'Een stad is een explosieve toestand'!

- Het jongste is uit november 2014. In dat interview

- herbeleeft toenmalige burgemeester Cohen die

- historische dinsdag 2 november van de moord op

- Theo van Gogh in het perspectief van de boude

- uitspraken van deze dwarse en moedige criticus.

- In die tien jaar kalfde het geloof in de multiculturele

- samenleving af om in bezorgdheid over

- de open samenleving

- om te slaan.

Serge Markx Van Cohen tot Wiegel Een eeuw Amsterdam

De honderd jaar oral history van de geïnterviewden lopen van de crisis in de jaren dertig en de Tweede Wereldoorlog tot aan 9-11 en de war on terror. Via de wederopbouw in de jaren vijftig, de stadsopstand in de jaren zeventig en de moord op Theo van Gogh wordt uiteindelijk het huidige islamiseringsdebat bereikt.

Een boek voor iedereen met hart voor Amsterdam en voor de open samenleving.
UITGEVERIJ RENÉ de milliano

Serge Markx (1964) groeide op in de Vondelparkbuurt.

Hij studeerde geschiedenis en bestuurskunde aan de U.v.A. In 2000 werd hij bedrijfsjournalist bij Stadsdeel Oud-West.

Momenteel schrijft hij voor de gemeente Amsterdam.

boekpresentatie

Zondag 4 september om 15.00 uur

In dit boek laat Serge Markx 23 prominenten aan het woord: opiniemakers, kunstenaars, politici, journalisten. Niet altijd in Amsterdam geboren, niet altijd in Amsterdam gebleven, maar allemaal met Amsterdam in het hart.

**Beste Mensen,
een mooi nieuw boek van Serge Markx wordt gepresenteerd in De Basel...en wie staat er ook in mijn zijn olijke visie op het leven in het bijzonder? Juist ja, dus wel komen allemaal.
Vriendelijke groeten: ROB**

Omi van de maand
Omi.Quaedflieg

Mama, oma, omi
wordt 95 jaar!

En dat moet natuurlijk gevierd worden!

Schakenbosch Event Center • Zondag 25 September 2016

INDO PRIVÉ CENTENNIAL PARTY

Muzikale Party ter gelegenheid van de 100ste Editie van webmagazine Indo Privé. De Party wordt muzikaal omlijst door de topbands The Eastern Aces en Eddy C & The Crazy Friends. Ruime dansvloer en zitplaatsen voor maximaal 125 belangstellenden. Drankjes, Tjendol, Indische snacks en maaltijden verzorgd door Kelapa Muda Catering. Reserveren wordt dringend aanbevolen.

Datum: Zondag 25 september 2016

Locatie: Schakenbosch Event Center • Veursestraatweg 185 • 2264 EG Leidschendam

Live muziek: IndoRockband The Eastern Aces + Eddy C & the Crazy Friends • **Aanvang:** 13.00 uur. • **Einde:** 18.00 uur.

Zaal open: 12.30 uur. • **Entree:** € 10,00 • **Catering:** Kelapa Muda

RESERVERINGEN: Alex von Ende: 0622 984 482 ♦ Nancy Vorster: 0648 784 550 ♦ Peter Lefeber: 0655 540 441

♦ **E-mail:** kelapamuda2010@gmail.com

TEAM ROCK AROUND THE SIXTIES
ELKE WOENSDAGAVOND VAN 19U TOT 21U

Luistern via TV kan: 43
Ziggo
Of
Kan: 340 KPN
Of
Computer
feelgoodrijswijk.nl

Wij zijn niet meer op de
radio te beluisteren
Wilt U ons live horen
en zien kom dan naar
Paviljoen Ter Werve
Rijswijk

Vincent,

Arnold,

Eddy C

en

Hans

Radio Feelgood Rijswijk

Vanaf woensdag 3 augustus 2016 wordt ons programma “RockAround the Sixties” op de woensdagavond uitgezonden van 19.00 tot 21.00 uur op Feel Good Radio (Rtv RIJSWIJK)

Het programma “Even na vieren” wordt eveneens op de woensdag uitgezonden van 21.00 uur tot 22.00 uur.

Via de kabel zijn deze programma's NIET meer via de radio bereikbaar.

Hier nog wat meer gegevens voor (RTV RIJSWIJK)

TELFORT – XS4ALL en KPN via kanaal 340

ZIGGO via tv kanaal 43

VODAFONE via kanaal 742

en de REST op kanaal 2142

Indo Privé Top 20 video's

1x klikken hieronder om de video's te bekijken

[1 Donau wellen / Carioca](#)

[2 Ajoh Den Haag](#)

[3 Poco poco style](#)

[4 Just out of reach](#)

[5 I'm Comming home](#)

[6 God dank ik ben een Indo Boy](#)

[7 Beautiful Hawaii](#)

[8 I'm in love again](#)

[9 Ramona](#)

[10 In the still of the night](#)

[11 Juanita](#)

[12 18th century rock](#)

[13 Kasian Den Haag](#)

[14 Waktu potong padi](#)

[15 Shake rattle and roll](#)

[16 Sepanjang jalan](#)

[17 What I say](#)

[18 To soon to know](#)

[19 Indonesië ik hou van jou](#)

[20 Waarom daarom](#)

[21 Afscheid van Indonesië](#)

....The Crazy Rockers en de Mariniers Kapel

....Hans (Antje Miemat) en Jody (HDSoundstudio)

....**Ricky Risolles**

....Eddy C

....Woody Brunings, Pim Veeren en Eddy C

....Ricky Risolles

....Stella Makadoero en Eddy C

....Jim Pownell and The Hot Jumpers

....Blue Diamonds

....Jack Jersey

....Nick Mackenzie

....Andy en Reggy Tielman

....Wieteke van Dort

....Edu Schalk op Bali

....The Black Dynamites

....Yuni Shara

....Eddy Chatelin

....Benny Poetiray

....Anneke Grönloh

....Ed Brodie

...Eddy C

Indo Privé word gesponsord door

Sir Winston Leisure Center
Gen. Eisenhowerplein 27 • 2288 AH Rijswijk
TEL 070-3 192359 FAX 070-3192430
info@sirwinston.nl

Fred Lammers
Postbus 243 • 7600 AE Almelo
TEL 0546- 865811 gsm 06-20582405
info@flamproductions.nl

uw gesprekspartner
voor al uw
feestelijke zaken en
zakelijke feesten
Specialist
in het organiseren
van evenementen
in de Indonesische sfeer
Pasar Malam
Assen/Hengelo/Arnhem

INDO PRIVÉ

TOT ZIENS

Redactie medewerkers :
Drs. W. Brunings
Armand Filon
Indo Privé steunpunt : Edu Schalk
Free lance medewerker: Hans de Wekker
Directeur en supervisor: E. B. Chatelin

Heeft u nog interessante nieuwtjes die het waard zijn om gelezen te worden,
stuur ze dan naar onze redactie.
indoprive@gmail.com

